

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

249 *Kysymys.* Y. H. Onko uskottava todeksi mitä C. W. L. kertoo kirjotuksessaan Marsista ja sen asukkaista? Onko yleensä semmoinen kirjotus hyödyllinen Tietäjän lukijoille ja herättääkö se luottamusta teosofiaa kohtaan?

Vastaus. Tietäjän tehtävänä on silloin tällöin esittää lukijoilleen, mihinkä tuloksiin tunnetut teosofiset selvänäkijät tutkimuksissaan tulevat, eikä Tietäjä voi ottaa vastatakseen niiden todenperäisyydestä. Vapaan ajattelun ja tutkimuksen tasavallassa vastaa kukin itse mielipiteistään ja havainnoistaan, mikäli ne eroavat toisten lausunnoista, mutta kunnioituksella kuunnellaan jokaista, jolla on jotakin sanottavana. Meillä ei ole mitään syytä epäillä C. W. Leadbeaterin vilpittömyyttä ja rehellisyyttä, tunnemme myös hänen harvinaisen kehittänyt selvänäköisyytensä ja laajat tutkimuksensa astrali- y. m. tasoilla, jonka tähden emme voi kieltää arvoa hänen lausunnoiltaan kyseessä olevan asian suhteen. Eiväthän tämmöiset tieteelliset – salatieteelliset – asiat koske ihmisen syvintä hengenelämää, eikä usko tai epäusko niihin ole mikään „autuudenasia.“

250 *Kysymys.* A. J. Kuinka voisi oppia tietämään, että nukkuissaan nukkuu ja että unielämä on todellista eikä turhanpäiväisiä irvikuvia?

Vastaus. Sanoilla „nukkuissaan nukkuu“ tarkottanee kysyjä, että tietäisi nukkuissaan olevansa toisessa maailmassa kuin fyysillisessä. Tämän kyllä jokainen astralisesti herännyt tietää. Kysymys on vain kuinka voisi muistin siirtää astralitajunnasta fyysilliseen. Tämä on pitkäkallinen tehtävä, jollei ihminen ole luonnostaan mediumistinen. Siihen vaaditaan se personallisuuden ja fyysillisen ruumiin puhdistus, josta kaikissa salakouluissa puhutaan. (Vrt. esim. C. W. Leadbeaterin kirjaa „Näkymättömiä auttajia“, luvut XIV-XV, Omatunto 1907).

251 *Kysymys.* H. L. Miksi ei salaisista tiedoista voi kaikkien ystävien kanssa keskustella? On aivankuin voima, joka huomauttaa mitä saa ja mitä ei saa.

Vastaus. Äänettömyys ja kielensä hillitseminen kuuluu jokaisen tietoon pyrkijän läksyihin. Kuinka hän muuten oppisi kuulemaan „hiljaisuuden ääntä?“

252 *Kysymys.* J. F. H. Usein syytetään isänmaan hylkäämisestä y. m. niitä, jotka Amerikkaan menevät. Mutta eikö koko maapallomme ole syntymämaamme? Onko kunkin velvollisuus pysyä siinä maassa, mihin kulloinkin on ruumistunut?

Vastaus. Kyllä sillä on tarkoituksensa, että määrättyyn maahan synnymme. Siinä on ympäristömme ja työalamme. Mutta poikkeuksia löytyy. On ihmisiä, joiden karma on olla useammassa ympäristössä, työskennellä monessa maassa j. n. e. Heidänkin karmansa täyttyy ja ilmenee siinä, etteivät voi kohtalon määräyksiä tai sisäistä pakotustaan vastustaa. Kevytmielisyydestä ja levottomuudesta on ihmisen vain varjeltava itseään.

253 *Kysymys.* J. F. H. Kirjassa „Enkelein lankeemus“ luetaan, sivuilla 51 ja 52: „Jokainen valkoinen ottakoon huolekseen yhden mustan ja lähettäköön sen mustan luo unen itsestään (siis hypnotisen horroksen). Jokainen nouskoon omassa ilmalaivassaan ylös ilmaan ja lähteköön yöllä saman mustan luokse, anastakoon hänen ilmalaivansa, ettei hän pääse pakenemaan, ja antakoon omaa vertansa hirviölle, joka häntä vartioi, ettei se isäntäänsä herättäisi.“

Mitä oli se uni joka oli valkoisen lähetettävä? Eikö mustia ollut luvultaan enemmän kuin valkoisia? Miten hän antoi vertansa hirviölle? Vai onko tämä tarpeellista meidän tietää?

Vastaus. Mustien joukkojen päälliköillä (varsinaisilla mustilla maagikoilla) oli palveluksessaan taikavoimin luotuja hirviöitä, jotka heitä aina varottivat ja herättivät vaaran lähestyessä ja joiden ravintona oli lämmin vuotava veri. Valkoiset maagikot saivat tehtäväkseen etäältä hypnotisoida mustia ja sitten menetellä kuten kertomuksessa on esitetty.

254 *Kysymys.* H. L. Miten on meneteltävä, kun ihmisessä alkaa herätä hengen silmä? Onko etsittävä opas tai neuvoja vai onko annettava sen rauhassa herätä?

Vastaus. Jos on tarjona kyvykäs opettaja tai neuvoja, on parempi kääntyä hänen puoleensa.

255 *Kysymys.* H. L. Miksi elämäkohdat ja luonnon mukavuudet ja kaikki nautinnon puolet tuntuvat loppuun kuluneilta, silloin kun seitsemäs koetusvuosi on ratkaistu?

Vastaus. Puhdistuksen tiellä muodostaa 7 vuotta yhden ajanjakson. Silloin ruumiin aineosat ovat uudistuneet ja muodostuneet enemmän pyrkimysten hengen mukaisiksi.

(Tietäjä 1912 Tammikuu N:o 1, ss. 45-47)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

256 *Kysymys.* J. F. H. Etevimmat ravintokemian tuntijat ylistävät lehmän maitoa, kuten esim. Tietäjässä „Uusi ruokajärjestelmä“-artikkelin kirjottaja. Mutta tämän asian yhteydessä on kysyjällä eräs pulma, johonka en ole saanut tyydyttävää vastausta, vaikka olen sitä ajatellut moneenkin laihin. Korkea Luonnon Henki sanoo ja sisäinen ääni sanoo, että ei saa vahingoittaa, ei haavottaa, ei piinata eikä tappa ainoatakaan elävää olentoa. Tappaminen on kauhea rikos. Raakalaisen työtä on syödä eläinten ruumiita. Kuinka on nyt meneteltävä maitoa antavien lehmien suhteen, kun voi ainoastaan määrätyn joukon täydellisesti hoitaa ja elättää? Lehmät vuosittain lisääntyvät. Jos myö tai lahjottaa toiselle, sitä myöten kun liikaa on, niin useimmissa tapauksissa saattaa sen eläimen surman suuhun. Kuinka menettelee tässä asiassa se, joka ei särje eikä loukkaa luonnon lakia?

Vastaus. Tämäkin esimerkki todistaa selvästi vanhan totuuden, että yksilö ei voi olla täydellinen, niinkauan kun ihmiskunta on epätäydellinen. Joka vain katsoo omaa pyhyyttään, hänen täytyy siirtyä pois koko ihmiskunnasta. Mutta ne, joiden sydän rakastaa (sekä ihmisiä että eläimiä), ovat pakotetut jossain määrin ottamaan osaa yleiseen pimeyteen ja pahuuteen, nim. siksi, kunnes he ovat saaneet muutkin ihmiset vakuutetuiksi korkeammista elämänohjeista. Kuumissa maissa voi tarpeettoman lehmän päästää vapaaseen tilaan, mutta pohjollassa sellainen hylätty lehmä pian kuolisi. Mitä siis on tehtävä? Täytynee myydä tai lahjottaa paikkaan, jossa lehmää hyvin kohdeltaisiin tai jossa se olisi tarpeen.

(Tietäjä 1912 Helmikuu N:o 2, ss. 92-93)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

257 *Kysymys.* A. P. Mitä tarkotetaan Kristuksen toisella tulemisella teosofian näkökannan mukaan?

Vastaus. Tämä riippuu siitä, mitä tarkotetaan sanalla „Kristus“. Jos puhutaan mystillisestä Kristuksesta eli Kristus-elämästä, on Kristuksen toinen tuleminen sama kuin tämän Kristus-elämän herääminen ihmisen sielussa. Jos taas puhutaan historiallisesta Kristuksesta tarkottaen sillä nimellä määrättyä henkilöä, joka ennen on esiintynyt maan päällä, on tietysti Kristuksen toinen tuleminen tuon saman henkilön uudestaan esiintyminen maan päällä. Voiko tämä tapahtua, tuleeko tämä tapahtumaan ja koska, siitä ovat teosofiset auktoritetit eri mieltä. Annie Besant ja C. W. Leadbeater vakuuttavat, että tämä Kristus piakkoin on esiintyvä, tohtori Steiner Saksassa taas, että Kristus ei koskaan enää esiinny fyysillisellä tasolla. Omasta puolestani uskon, kuten H. P. Blavatsky „Teosofian avaimessa“ sanoo, että uusi sanansaattaja tälläkin vuosisadalla ilmestyy, mutta kuka hän on, se on minusta toisarvoinen kysymys.

258 *Kysymys.* H. K. Mitä merkitsee sana „paavi“ ja minkätähden se on Rooman kirkon „pään“ nimi?

Vastaus. Sana „paavi“ on latinalaista alkujuurta (*papa*) ja merkitsee „isä“. Alkuaan kutsuttiin sillä nimellä kaikkia kristillisiä piispoja, mutta yhdenneltätoista vuosisadalta lähtien ruvettiin nimellä *papa* kunnioittamaan yksinomaan Rooman piispaa, joka oli mahtavin ja vaikutusvaltaisin.

(Tietäjä 1912 Maaliskuu N:o 3, ss. 142-143)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

259 *Kysymys.* S. K. Luin tuonnottain erään kertomuksen, jonka sisältö lyhykäisyydessä oli seuraava:

Eräs nuori tyttö omisti sormuksen, jonka kantaan oli maalattu pienoiskuva tytön isoäidin äidistä, tämä oli nuoruudessaan ollut kuuluisa tanssijatar, joka oli valuttanut pienestä myrkkypullostasta muutaman tipan nukkuvan rakastajansa huulille, näin tullen salaiseksi murhaajaksi. Kun sormuksen kuvaa tarkastettiin, huomattiin, että se oli täydellisesti nykyisen kantajansa näköinen. Sattuipa sitten, että tyttö pukeutui naamiaishuveja varten. Syntyneessä kiireessä pääsi tuli kynttilästä puseroon, joka paloi käyttämättömäksi. Käytiin asian auttamiseksi tarkastamaan entisen tanssijattaren pukuvarastoa, ja sieltä löydettiin pusero, joka sopi kuin valettu tytölle. Tanssiessaan tunsu tyttö, että joku esine painoi hänen vyötäisiään. Hän kiirehti satunnaisesti tyhjään pukuhuoneeseen ja puseron poimuista löytyi pienen pieni kristallipullo, jossa näytti olevan jotain nestettä. Tarkastellessaan pulloa kuuli tyttö sisäisen kehotuksen kaatamaan muutaman tipan huulillensa. Hän meni kuvastimen eteen, vertasi sormuksen kuvaa omaansa, nosti pullon huulilleen ja tuokion kuluttua makasi hän kuolleena lattialla.

Koska kertomuksen kulusta päättäen on syytä otaksua, että entinen tanssijatar oli ruumistunut noin surullisella tavalla kuolleessa työssä, niin kysytään: sovittiko entinen tanssijatar karmansa tekemästään myrkytysrikoksesta nauttimalla seuraavassa

ruumistuksessa samasta pullosta myrkkyä vai lisäsi hän karmaansa? Jos kysymykseen vastataan myöntävästi sovittukseen nähden, niin silloin on selvää, että me nykyisessä ruumistuksessa sovitamme sairaudellamme, onnettomuuksillamme ja harkitsemattomilla teoillamme, jopa itsemurhalla menneitä rikoksiamme, s. o. toimimme karman sovittamiseksi. Jos taas tuo tanssijatar ei sovittanut entistä karmaansa, vaan lisäsi sitä, niin mikä merkitys onkaan karmalla? Eiköhän se muutu paljaaksi sanahelinäksi, sillä elleivät tekemme ole karman sovittusta vaan lisäystä, niin silloinhan ei pelastusta voi tapahtua iankaikkisesti.

Vastaus. Kärsimyksillämme y. m. tietysti sovitamme vanhaa karmaa, mutta ei väärin tekemällä. Itsemurha on vanhasta karmasta johtuva ainoastaan siinä tapauksessa, ettei ole tässä elämässä ajatellut itsemurhaa, vaan että se tapahtuu äkkiä, aavistamatta, kuten edellä olevassa kertomuksessa. Silloin itse asiassa on astralinen olento pakottamassa ihmistä itsemurhan tekoon.

260 *Kysymys.* R. E. Luin eräästä sanomalehdestä m. m. seuraavat rivit: „Hyödyttöntä on odottaa juoppojen parannusta. Säällillä tällaisessa tapauksessa ei ole mitään sijaa, kun ihminen ehdoin tahdoin itse itsensä turmioon syöksee. Naisella on pyhä velvollisuus jättää koti, jossa pahetta palvellaan.“ Onko Tietäjän toimituksesta meillä ihmisillä koskaan oikeutta vapautua säälin tunteesta? Onko esim. aviovaimolla siveellistä oikeutta jättää miestänsä, kun tämä on juomari ja kun vaimo varmasti voi edeltäpäin huomata, että mies, – niin pian kuin auttava käsi on poissa – on joutuva täydellisesti rappiolle? Syökseekö kukaan „ehdoin tahdoin“ itsensä turmioon, eikö syyt esim. juopotteluun ole usein syvemmällä, ihminen voi usein itse huomata juomahimonsa vääräksi, muttei hänellä ole tarmoa siitä luopua. Onko yleensä missään tapauksessa oikeutta jättää aviopuoliso, eikö sen sijaan ole hänen rinnallaan vastaan-otettava kaikki mitä Karman herrat kannettavaksemme lähettävät? Onko oikeus väistyä, jättää juomapahetta harjottava puoliso oman onnensa nojaan ja – itseään ajatellen – koettaa pyrkiä rauhallisempaan elämään?

Vastaus. Missä on rakkautta, siinä ei puhuta oikeudesta.

261 *Kysymys.* A. L. Historiassa kerrotaan, että entistä Jaapanin keisaria, Shirakavaa, vaivasi päänsärky ja siitä kovasta päänsärystä toivoi keisari pääsevänsä pyhiinvaellusmatkalla Kvanonin temppeliin. Sieltä kehoitettuna meni keisari Shirakava erään intialaisen lääkärin luokse ja matkalla sinne vaipui keisari uneen. Unessa ilmestyi hänelle eräs munkki, kertoen, että „keisari entisessä olotilassaan oli ollut Rengebo niminen munkki“ ja ansioittensa vuoksi oli Rengebo sitten korotettu keisariksi „Go-Shrakava“ nimellä ja sen jälkeen joutui Rengebon pääkallo erääseen jokeen ja siitä kasvoi raita. Joka kerta kun tuuli huojuttii raitaa särki keisarin päätä. Herättyään lähetti Shirakava hakemaan pääkalloa, mikä löydettiin ja joka hänen unensa mukaan oli ollut hänen entinen pääkallonsa. Sen jälkeen taukosi keisarin pään särky ikipäiviksi. – Mitä teosofia vastaa tähän, oliko se niin?

Vastaus. En tiedä, mitä teosofia, s. o. jumalallinen viisaus, tähän vastaisi, mutta omasta puolestani olen taipuvainen pitämään kertomusta legendana, koska ihmisellä kerran erottuaan fyysillisestä ja eetterisestä ruumiista ei enää ole mitään tekemistä niiden kanssa. Jos kertomus on tosi, selitän sen voimakkaaksi suggestioniksi, jonka keisari sai auttajalta unessa. Keisarin oma usko hänet paransi ja koko kalloa koskeva homma oli vain maagillinen toiminta, jonka tarkoituksena oli herättää ja vireillä pitää keisarin uskoa.

262 *Kysymys.* H. K. Kuvaako Ilmestyskirja 12 luvussa esitetty lohikäärme Rooman valtiollista valtaa ja 13 luvussa esitetty peto katolisen kirkon eli paavin valtaa?

Vastaus. En usko sitä. Mielestäni Ilmestyskirja kuvaa paljon suurempia asioita, jos historiallista avainta käytetään, nim. juurirotujen kehitystä. Mystillistä avainta käyttämällä saa taas kuvauksen niistä tapauksista ihmisen sieluelämässä, jotka seuraavat Kristuksen syntymistä.

263 *Kysymys.* S. K. Teosofinen katsantokanta ei tunnusta helvettiä, mutta sen kirjallisuus maalaa tämän fyysillisen elämän kärsimykseksi ja piinaksi. Eikö totta: maaelämä on helvetti, jossa me niin hyvin viihdymme?

Vastaus. Madame Blavatsky kutsui välistä nykyistä fyysillistä elämäämme „ainoaksi helvetiksi.“ Voi kuitenkin myös puhua kuolemanjälkeisistä helvettitiloista tuonelassa, vaikka ne tietysti eivät ole ikuisia. Mielestäni on yksipuolista nimittää maaelämää helvetiksi; se on yhtä hyvin taivas. Ihmisen tehtävä on hävittää helvetti luonnosta ja muuttaa kaikki paratiisiksi.

(Tietäjä 1912 Huhtikuu N:o 4, ss. 190-192)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

264 *Kysymys.* M. Y. Kirjassa „Valoa kohti“ sanotaan: „. . . äärettömyys on siinä, että se on itsessään ajan ja paikan suhteen äärellisten maailmain ääretön summa ja ikuinen peräkkäisyys.“ Vaan eikö tässä ole vastakohta, jos kerran Brahman yö peittää koko ilmenneen maailman?

Vastaus. „Valoa kohti“ kirjassa esitetyn katsantokannan mukaisesti brahman yö ei koskaan peitä koko ilmennyttä maailmankaikkeutta, vaan aina jonkun rajotetun alan äärettömässä avaruudessa.

265 *Kysymys.* M. Y. Mistä johtuu että joillakin eläimillä on kaukotunne eli ennustamiskyky? Olen nähnyt, että jos mettiäinen tekee pesänsä ihmisasuntoon makuutilan kohdalle ylös tai alas, seuraa piakkoin kuolema; jos kotieläinten asuntoon, niin niille tapahtuu onnettomuuksia.

Vastaus. Eläinten sielullinen herkkyyys, vaisto, kaukotunne, selvänäköisyys j. n. e. riippuu siitä, että ne ovat lähempänä luontoäitiä kuin ihmiset. Tulevat tapahtumat „heittävät aina varjonsa edeltäkäsän“, kuten sanotaan, ja jos me osaisimme lukea luonnon suurta kirjaa, emme vaeltaisi pimeydessä ja tietämättömyydessä, vaan koko elämä ja kaikki sen pienet yksityiskohdat olisivat meille täynnä merkitystä. Ennen kyllä ihmisetkin olivat havainnoissaan selvänäköisempiä, ja arvattavasti tulee aika, jolloin kulttuuri-ihminenkin alkaa ymmärtää luonnon vertauskuvakieltä.

(Tietäjä 1912 Elokuu N:o 7-8, s. 301)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

266 *Kysymys. E. H.* Jos teosofia on se, joka voi opastaa ihmisen ehdottomaan, täydelliseen viisauden ja hyvän saantiin Jumalasta, kuten sanotaan, niin onko silloin tarpeellista uuden suuren opettajan tuleminen? Poikkeeko hänen oppinsa tšekäläisen teosofian kannasta vai miksi hänen tarvitsee tulla? Eikö teosofia oppitiekse riitäkkään?

Vastaus. Jos yksi tai useampia opettajia ilmestyy maailmaan, he tietysti opettavat teosofiaa s. o. että ja millä tavalla ihminen voi päästä Jumalan tuntoon. Teosofia sinään kyllä „riittää“ oppaaksi, mutta suurten elävien tietäjien läsnäolo ihmisten keskuudessa vaikuttaa herättävämmiin ja innostavammiin ihmisiin kuin paljas painettu sana.

267 *Kysymys. E. H.* Miksi ei teosofia ole ottanut ohjelmaansa ihmisen tunnepuolen kasvatusta, vaan aivan päinvastoin kaikkien tunteiden kuoletus on ohjelmana, ja miksi on hyväksytty Teosofisen Seuran ylishteeriksi tohtori Rudolf Steiner, koska hänen ohjelmansa on tunteiden suhteen aivan päinvastainen?

Vastaus. Teosofisen Seuran ohjelma on luettavana Tietäjän kansilehdessä. Siitä näkyy, että Teosofisen Seuran tehtävä aatteellisesti on tutkia ja esittää tutkimuksensa tuloksia; käytännöllisesti sen tehtävä on muodostaa ryhmä ihmisiä, jotka kaikki keskenänsä ovat suvaitsevaisia, koska he tietävät, että ei kellekään heistä ole koko totuutta hallussa. Teosofisen Seuran jäsenet ja virkamiehet ovat oikeutetut kaikissa asioissa omaamaan ja esittämään mitä mielipiteitä tahansa, jotka eivät loukkaa yleisen veljeyden periaatetta. Teosofisella Seuralla ei seurana ole mitään tekemistä virkamiestensä, ei presidenttinsä eikä ylishteeriensä elämän käsityksen kanssa, kunhan ne vain eivät sodi ensimmäistä ohjelmapykälää vastaan.

Mitä kysymyksen toiseen puoleen tulee, en tiedä, onko tohtori Steinerin ohjelma tunteiden suhteen millään tavalla erikoinen. Varmasti ei teosofia opeta, että tunteita olisi kuoletettava. Teosofian ydinoppi päinvastoin on yleinen ihmisrakkaus ja rakkaus, joka sulkee syliinsä koko luonnon. Kuinka silloin voisi väittää, että teosofia kehottaa tunteita kuolettamaan? Eikö rakkaus ole tunnetta? On varmasti, ja vieläpä kaikkein korkeinta. Tietysti meidän oppiaksemme rakastamaan täytyy voittaa itsessämme kaikenlaisia itsekkäitä haluja ja taipumuksia, vaan mitä surkuteltavaa siinä on?

Olen muuten viime vuoden Tietäjässä siv. 182-183 sanonut pari varteenotettavaa sanaa tunteista.

268 *Kysymys. E. H.* Olen lukenut kaikki suomenkieliset teosofiset kirjat, mutta en ole ainoatakaan sanaa nähnyt, joka opastaisi sielua todelliseen isän jumalan yhteyteen. Kuuluuko se puoli ollenkaan teosofian ohjelmaan vai kuuluuko siihen ainoastaan sielujen herätys, kuten tähänkin asti, vai ovatko toimihenkilöt vielä puolinaisesti kehittyneet, jotteivät siihen kykene?

Vastaus. Ottakaamme joku teosofinen kirja, esim. „Valoa kohti“. Siinä sanotaan III luvussa: „Ihminen voi päästä totuuden tietoon – ei ihmiskunta kaukaisessa tulevaisuudessa, mutta kukin inhimillinen yksilö. Jokaiselle ihmiselle on pelastus tarjona, ja pelastus on totuuden tieto. Sillä totuuden tieto, jumalallinen viisaus on meidän saavutettavissamme.“ Kysyjä, joka on tarkasti tutkinut teosofista kirjallisuutta, tietää, että sanojen „totuuden tieto“ asemesta käytetään myös sanoja „Jumalan tunto“. Teosofia sanoo siis nimenomaan, että ihminen voi päästä Jumalan tuntoon. Jumalasta käytetään myös nimitystä Isä. Tätä nimitystä käyttivät egyptiläiset ja sitä käyttävät kristityt. Teosofia siis sanoo, että ihminen voi päästä Isän tuntoon. Teosofia sanoo, että tämä on elämän päämäärä. Mutta todellinen Isän tunto eli

totuuden tieto on niin korkea asia, niin tyhjentyvät todellisuus, että ihminen, kun hän herää Isän tuntemiseen hengessään, on vasta ottanut ensimmäiset hapuroivat askeleensa sillä tiellä, joka kerran vie hänet Mestarin täydelliseen viisauteen ja voimaan ja senjälkeen korkeuksiin, joista meillä ei vielä ole aavistusta.

269 *Kysymys.* E. H. On olemassa kaksi eri käsitystä teosofiassa ihmissielun kehityksestä yksilöllisyyteen ja personallisuuteen. Esim. „Enkelein lankeemus“ kirjassa sanotaan, että olemme olleet kuussa eläinkuntana ja sieltä saapuneet tänne personallisina olioina kehittämään ja rakentamaan tätä ruumistamme, mutta Rudolf Steiner sanoo tästä eräässä esitelmässään seuraavasti: „Se itsetietoisuus, jota me ilmaisemme sanalla *minä*, se kuolematon olio ihmisessä on vielä Jumalan luona. Samoin kuin meitä ympäröi ilma, ympäröi silloin ihmistä kuolematon *minä* aivankuin henkisenä ilmakehänä odottaen sitä hetkeä, jolloin ihminen kehittyisi, niin että hän voisi ottaa asunnon siinä. Yksityiset sielut eli *minät* eivät olleet siihen aikaan erillään. Niinkuin lasissa vesi sisältää joukon pisaroita, ja niinkuin ne eri vesipisarot ovat yhdistetyt toisiinsa, niin olivat silloin kaikki *minät* yhdistetyt toisiinsa henkisessä ilmakehässä. Jos otamme joukon pieniä pesusieniä, jotka imevät vettä itseensä, niin että jokainen on saanut pisaran itseensä, niin sellaiseksi tulee meidän ajatella sitä tapahtumaa, jolloin henki laskeutui ruumiiseen ja tuli yksilöksi eri ihmisverhoissa. Meidän on kuitenkin huomattava, että suuri osa henkeä jäi ruumin ulkopuolelle ja kehitys on ollut juuri siinä, aina Lemurian ajoista tähän päivään asti, että se ulkopuolelle jäänyt henki pääsisi enemmän ja enemmän syventymään ihmisruumiiseen.“ Minun ymmärtääkseni on näillä käsitteillä täysi eroavaisuus. Kumpainkohan näistä lienee todellinen?

Vastaus. En voi nähdä näissä eri käsityksissä mitään eroavaisuutta. Samaa asiaa, jota kirjassa „Enkelein lankeemus“ kuvataan ulkonaiselta kannalta, kuvaa Steiner ylläolevassa otteessa sisäiseltä kannalta. Ihmisten henkiminä oli „Jumalan helmassa“ kunnes se yksilöityi ruumiiseen. Useimmille tämä tapahtui kumanvantarassa, suurille joukoille kuitenkin vasta maan päällä tässä manvantarassa.

Samaa vertauskuvaa vesipisaroista, jota Steiner esitelmässään käytti, käytti C. W. Leadbeater kirjassaan „Kristillinen uskontunnustus“, joka ilmestyi 1895.

270 *Kysymys.* E. H. Ovatko steineriläiset looshit täydellisessä yhteydessä intialaisen teosofisen liikkeen ja päämajan Adyarin kanssa? Esim. maksavatko he vuosimaksunsa sinne vai toimivatko he ainoastaan tohtori Rudolf Steinerin kanssa?

Vastaus. En tiedä miksi kysyjä käyttää nimitystä „intialainen teosofinen liike“. Teosofinen liike ei ole intialainen enemmän kuin englantilainen tai suomalainen: se on yleismaailmallinen, kansainvälinen. Teosofisen Seuran päämaja on Adyarissa. Osastona sen alla toimii myös Saksan Teosofinen Seura, jonka ylisihteeri tohtori Steiner on, ja Adyariin Saksankin Seura maksaa vuosiveronsa.

271 *Kysymys.* W. W. Olen hiljattain lukenut kertomuksen erästä n. s. sinisestä timantista, joka niin paljon tuotti onnettomuutta useimmille omistajilleen. Sen viimeinen omistaja sanotaan olleen amerikkalainen Mc Lean, joka sai surmansa Titanicin haaksirikossa. Jos nämä kertomukset ovat tosia, niin miten ne olisi ymmärrettävä salatieteen valossa?

Vastaus. Olen lukenut useista intialaisista tempelikalleuksista, timanteista y. m., jotka pyhistä paikoistaan varastettuina tai sotasaaliina vietyinä ovat tuottaneet onnettomuutta uusille omistajilleen. Koska näissä kertomuksissa lienee perää, on otaksuttava syyksi

voimakas loitsu, jolla temppelipapit ovat kiven tai kalleuden kohtaloon sitoneet mahtavan elementaalin. Tämä elementaali toimeenpanee sen kirouksen, minkä papit ovat liittäneet pyhän jalokiven temppelistä riistämiseen.

272 *Kysymys.* W. W. Hiljattain oli spiritistisessä aikakauskirjassa kertomus Jerusalemin suutarista, miten hänet muka olisi nähty Tripolissa; ja oli siinä kerrottu monista muista kohtauksista, jotka olivat tapahtuneet eri vuosisadoilla. Mahtaako kertomuksella tästä suutarista olla mitään todellista luonnetta? Muuten tuntuu asia ihmeelliseltä: kuinka saattaisi ihmisellä olla niin merkillinen karma?

Vastaus. En voi sanoa mitään „Jerusalemin suutarista“ historiallisena henkilönä. Mutta henkisesti katsoen me kaikki olemme „Jerusalemin suutareita“, jotka vaellamme täällä maan päällä syntyen tänne yhä uudestaan ja uudestaan, kunnes meidän Herramme ja Jumalamme meidät vapahtaa kirouksestamme. Ja fyysillisesti katsoen Mestarit ovat „Jerusalemin suutareita“ siinä merkityksessä, että heidän ruumiinsa elää niin tavattoman kauan verrattuna meihin ja meidän ruumiiseemme.

273 *Kysymys.* W. W. Mitenkä on ymmärrettävä, että eläinten, erittäinkin kotieläinten, täytyy niin paljon kärsiä raakuutta ihmisten puolelta? Onko se niille karmallista vai mitenkä? Onko eläimilläkin karmaa?

Vastaus. Karma ihmismaailmassa on yksilön toiminta välttämättömine seurauksineen. Inhimilliseen toimintaan liittyy aina sielullisia momentteja, ajatusta, tunnetta ja tahtoa, ja sentähden karmalliset seuraukset ovat paitsi fyysillistä, myös astraalista ja mentaalista laatua, ja vastuunalainen inhimillinen yksilö ottaa seurauksetkin päälleen. Eläinmaailmassa ei ole yksilöitä, sentähden yksityisillä eläimillä ei ole karmaa. Eläinten joukkosieluilla sitävastoin voi olla ja on karmaa. Poikkeustapauksissa kehittyneimmillä kotieläimillä, hevosilla, koirilla, elefanteilla y. m. on jonkunlainen personallinen ihmissielun alku. Niillä on oma karmansa ja ne syntyvät jälleen omassa suvussaan.

274 *Kysymys.* J. P. 1 Mooseksen kirjan 27 värssyssä puhutaan ihmisen luomisesta. Kun tässä sanotaan: „Mieheksi ja vaimoksi loi hän heidät“, niin oliko se mies-naisellinen eli kaksineuvoinen?

Vastaus. Tämä ensimmäinen luku, joka sisältää n. k. „elohistisen“ maailmanluomiskertomuksen, puhuu nähtävästi siitä ihmisen korkeammasta eli varsinaisesta minuudesta, johon kätkeytyy olemassaolon sekä positiiviset että negatiiviset, sekä miehelliset että naiselliset voimat. Jumalat eli Elohim loivat ihmisen omaksi kuvakseen, älyllistunteelliseksi minuudeksi. Tämä ihmisen olennainen „kaksineuvoisuus“ ilmeni varhaisemmissa juuriroduissa ulkonaisestikin, kolmannen juurirodun alussa fyysillisenä hermafroditisminkin.

275 *Kysymys.* J. P. Miten vedenpaisumus on tapahtunut? Oliko se yleismaailmallinen vai hukkuiko vain joku maanosa?

Vastaus. Vedenpaisumus tarkoittaa Atlantis-maan ja neljännen juurirodun häviötä. Siitä luetaan seikkaperäisesti kirjassa „Atlantis-maa“, joka löytyy suomeksi ja maksaa Smk. 1: 25.

276 *Kysymys.* J. P. 1 Mooseksen kirjan 2 luvussa puhutaan vaimon luomisesta miehen kylkiluusta. Onko tämä tositapahtuma vai vertauskuva?

Vastaus. Tämä kertomus nähtävästi kuvaa alkuperäisesti kaksineuvoisten ihmisten jakautumista kahteen eri sukupuoleen.

277 *Kysymys.* P. H. Miten voisi kehittyä johdonmukaiseksi?

Vastaus. Opettamalla itseään johdonmukaisesti ajattelemaan. Ja mitä on johdonmukainen ajattelu? Se on ajattelemista sen totuuden valossa, minkä tietää korkeimmaksi. Ennenkuin ihminen osaa ajatella johdonmukaisesti, täytyy hänen siis etsiä totuutta. Kun hän totuuden löytää, on johdonmukainen ajattelu hänen käytettävänä.

278 *Kysymys.* P. H. Onko vihkimättömille sallittu tuntea matematiikan, esim. geometrian, salatieteellistä tulkintaa? Miten olisi esim. selitettävä „piin“ arvo ympyrässä?

Vastaus. Luonnon salaisuudet ovat edessämme, meillä on oikeus ja vapaus ottaa selvää niin paljon, kuin suinkin voimme. Monta teosofia y. m. ajattelijaa huvittaa meidän päivinämmä tutkia ja pohtia n. k. neljättä dimensionia eli ulottuvaisuutta ja astraalitason stereometriaa. Madame Blavatsky sanoo Salaisessa Opissa, että „pii“ on elohimien luku ja edustaa luovien jumalvoimien suhdetta luomaansa maailmaan.

279 *Kysymys.* P. H. Onko Jeesus opettanut jälleensyntymistä?

Vastaus. On ainakin esoterisesti, koska gnostikot sitä opettivat. Ei hän sitä julkisestikaan kieltänyt, kuten näkyy evankeliumien kertomuksesta sokeasta miehestä, vaan vieläpä selvästi siihen viittasi kutsuessaan Johannes Kastajaa „siksi Eliaaksi, jonka tuleman piti“.

280 *Kysymys.* P. H. Onko Leo Tolstoi omaksunut jälleensyntymisopin?

Vastaus. Ei hänen maailmankatsomuksensa sitä nimenomaan sisällä. Yksityis-keskusteluissa hän ei sitä kieltänyt. Kirjassaan „Kristillinen Oppi“ Tolstoi m. m. lausuu seuraavan ajatuksen: „Voi ajatella, että se, mikä muodostaa ruumiimme esiintyen eri olemuksena, jota me nyt rakastamme enemmän kuin mitään muita olentoja, on joskus entisessä alhaisemmassa elämässä ollut ainoastaan rakastettujen esineiden yhtymys, jonka rakkaus on yhdistänyt niin, että me tunnemme sen tässä elämässä omaksi minuudeksemme; ja että aivan samalla tavalla rakkautemme nyt siihen, mikä rakkautemme esineenä olla voi, on tulevassa elämässä luova yhtenäisen olennon, joka on oleva yhtä läheinen meille kuin nyt ruumiimme (‘Teidän Isällänne on monta asuinsijaa’).“

281 *Kysymys.* P. H. Mistä voisi saada tietoja rosenkreutsiläisten veljeskunnasta?

Vastaus. Historiallisia tietoja voi saada esim. A. E. Waiten kirjasta „The Real History of the Rosicrucians“, Sédirin kirjasta „Histoire des Rose-Croix“ y. m.